

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.15. Saraceni in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII. gentesimo sexagesimo decimo quinto Ja-
 A. C. 732. nuarii, atque inter Sanctos colitur.

§. XV.

Saraceni in Francia.

Ecclesia Franciæ illa tempestate incur-
 sionibus Arabum Musulmannorum
 vexabatur; illi enim subacta Hispania,
 eas quoque Ditiones, quæ ultra Pyrenæos
 montes positæ Gothis parebant, in suam
 potestatem redegerunt. Jam anno se-
 ptingentesimo decimo nono, æra septin-
 gentesima quinquagesima septima, Du-
 ce Zama, qui imperata sibi a Califa Yezi-
 do faciebat, Narbonam ad deditionem
 compulerunt, imposueruntque præsi-
 dium. Anno deinde septingentesimo
 vigesimo primo, ex quo Hispaniam inva-
 serant, nono, cum Zama Tolosam obsi-
 deret, opem attulit Odo Dux Aquitaniæ,
 Zama interfectus, & Musulmanni profligati.
 Rediere tamen anno septingentesimo
 vigesimo quinto Abderama Duce,
 nec non favere fortuna initiis videbatur,
 quippe aliquas urbes occupare licuit; at
 secundo a Francis sub Odonis auspiciis
 pulsi sunt atque uno die trecenta septua-
 ginta quinque millia Saracenorum cæsa
 in epistola Odonis, ad Gregorium II. Pa-
 pam data, legebantur. Addebat, non
 plures quam mille quingentos Francos in
 illo prælio fuisse desideratos. Item se
 militi-

Isid. Hisp.

p. 15.

Roder. hist.

Arab. c. 2.

Annal. Na-

zar. & Pa-

tan. Coint.

an. 725. n. 8.

Anast. in

Greg. II.

V. Coint. an.

725. n. 16.

militibus suis distribuisse tres spongas, anno præcedente a Papa sibi missas, quales ad mensam Pontificis adhiberi solebant, easdam in exiguas particulas, cum jam jam dimicandum esset, fuisse divisas, & nullum eorum, qui tali particula munitus fuisset, vulnus accepisse. Nobilissima Victoria reportata, statim urbes Albiga, Rutena, Castra, iterum potestati Saracenorum ereptæ; hoc enim nomine Scriptores nostri Musulmannos sapissime appellant. Aliqui tamen eosdem nominant Vandalos, nempe, quod Vandalis successissent. Inde etiam est, quod ipsi Arabes Hispaniam vocent Andalusiam, quod nomen uni Provinciarum, quas ultimo occuparunt, inhaerit.

Saraceni anno septingentesimo trigesimo secundo extremos conatus, ut Francia potirentur, adhibuerunt eodem Abderama Duce, qui anno superiore Arelatem ceperat. Bipertito agmine iter ingressi, una via Rhodani & Araris ripas secuti usque ad Icaunam amnem penetrant, Avenionem, Vivarionem, Valentiam occupant, Monasterium Griniacense incendunt, alterum in Insula Barbaræ & magnum Ecclesiarum numerum vastant, moxque Lugdunum, Matisconem, Cabillonum, Vesuntionem, Belnam, Noviodunum, Antissiodorum capiunt, tandemque Senones obsident. At Ecce!

Ebbo

Sæcul. VIII.
A. C. 732.

Rod. Arab.
c. 13.
Coint. an.
732. an. 21.
22. &c.

Ado. Chr. an.
Sup. l. XIX.
§. 39.

Sæcul. VIII. Ebbo Episcopus cum suis fortiter ex ur-
 A. C. 732. be erumpens Infideles repellit, & in fu-
 vit. S. Ebb. gam vertit. Ita hostium vis ex hac par-
 to. 3. Aft. B. te fracta est. S. Ebbo olim Monachus
 Chr. S. Pet. deinde Abbas S. Petri Vivi Gerico
 Vivi Spicil. in Episcopatu Senonensi successerat, &
 to. 2. p. 707. tandem Saracenorum Victor gloriosus
 in solitudinem secessit, ubi sanctissime
 diem clausit.

Ann. ap.
 Coint. an.
 731.

Altera via ad lævum Abderama Aquita-
 niam invasit, sciens divisos esse Franco-
 rum animos. Quippe anno 731. Caro-
 lus Martellus moverat in Odonem, qui im-
 mensam ipsius potentiam impatientius fe-
 rebat. Ergo Abderama anno sequente in

Rod. Arab.
 c. 12. Coint.
 an. 732. n. 48.
 v. Valef. no-
 tit Gall.
 Saraceni in
 Gallia.

hanc Provinciam jam prius devastatam su-
 perata Garumna exercitum ducit, urbes
 Benearniam, quæ hodie Lascara dicitur,
 Uliarum & Augustam Aufconum ever-
 tit. Aturum deinde, Aquas Tarbellicas,
 Lapurdam, quæ Bajona esse creditur, ad
 deditioem compellit, Regiones Conve-
 nensem & Bigerrensem depopulatur. Nec
 sine causa Abderama omnes nervos eo
 intendebat, ut hanc Regionem & fauces
 Pyrenæas in potestate sua haberet; ita
 enim Francos cohibere poterat, ne opem
 ferrent reliquis Gothorum, qui in Astu-
 riæ montibus securi Saracenorum jugum
 subire detrectabant. Oppressa Vasconia
 Saraceni Burdegalam capiunt, & Eccle-
 siis flammam subjiciunt. Garumnam &

Contin. 22.
 Fred. c. 108.

Dura-

Duranium amnes trajiciunt, atque occurrentem sibi Odonem prælio vincunt. Sæcul. VIII.
A. C. 732.

Jamque nemine obistente Aginnam, Petrocorium, Xantones & etiam Pictavium in potestatem redigunt, ubi S. Hilarii Ecclesiam igne vastarunt, eandem sortem Ecclesiæ S. Martini Turonensis, quamprimum illuc pervenissent, minitantes.

Tunc demum Carolus Martellus privatarum rixarum rationibus amore Republicæ suppressis in auxilium Odonis properavit. Junctis deinde viribus, conspectum Saracenorum subierunt. Septem dies velitationibus absumpti; at tandem ventum est ad pugnam decretoriam, qua Franci nobiliore fortioreque animo Arabes primo impetu prostraverunt. Ipse Abderama cæsus, ingruente autem nocte Carolus revocari suos jussit. Altero die Franci videntes castra Saracenorum intacta, & erecta tabernacula, mittunt exploratores; an essent, qui prælium restaurare auderent. Verum illi paulo post reversi nullum se hostem conspexisse nunciarunt. Nihilominus veriti insidias non miserunt, qui fugientium tergis instarent, satisque victoribus fuit, Arabum castra diripere. Hæc pugna celebratissima in Pictaviensibus agris mense Octobri anno septingentesimo trigésimo. Scriptores aliqui, etiam ex veteribus, eandem esse victoriam ac illam, Isid. Pac. p.
18. Roder.
Arab. c. II.

Paul. Diac.
VI. c. 46.

quam

Sæcul. VIII. quam Odo solus contra Saracenos anno
 A. C. 732. septingentesimo vigesimo quinto repor-
 Ann. Fuld. tavit, rerum historicarum imperiti cen-
 ann. 725. sores putarunt.

§. XVI.

*Martyres in Persecutione Saraceno-
rum.*

Itaque Caroli victoria Saracenorum ar-
 mis metas posuit, & ipse brevi tempo-
 re omnes urbes, quas in Galliis invase-
 rant, in fidem denuo recepit. At diu
 superfuere tristia Mahometani furoris ve-
 stigia. Episcoporum series in plerisque
 Civitatibus, quas obtinuerant, ignora-
 tur, & in indicibus, qui supersunt a fine
 Sæculi VII. usque ad nonum sæpe locus
 vacuus apparet. Multi inter has Sara-
 cenorum incursiones Martyrum numero
 adscribi meruerunt. S. Theofredus Ab-
 bas Carmeriensis seu *Monasterii* apud Ve-
 launos in Diocesi Aniciensi, Saracenis
 undique in has Provincias irrumpenti-
 bus, Monachis suis prædixit, hostes ela-
 pso biduo adfuturos, præcepitque, ut in
 proximas Silvas cum rebus omnibus,
 quas asportare possent, se reciperent.
 Ipse vero Ecclesiam sibi commissam in
 adversis non esse derelinquendam existi-
 mans, cum solus in Monasterio reman-
 sisset, ante portam Ecclesiæ S. Petro de-
 dicatæ prostratus in terram, orans per-
 severa-

Cont. 2. Fre-
 deg. c. 109.

Coint. an.
 732.

Act. SS.
 Ben. tom. 3.
 p. 482.